

yderligere udsættelse af skattebetalingen forekommer særlig betænkelig på baggrund af de ændringer i indkomstbeskatningen, der i de senere år er gennemført i en række andre lande, hvor man, efterhånden som indkomstskatterne er steget, har fundet det nødvendigt at lette opkrævningen ved at påligne og opkræve indkomstskat på grundlag af den løbende indtægt.

b. Beskatning af lavere indtægter og mellemindtægter med ensartede procenter.

Ifølge de forelagte lovforslag skal indkomstskatten til stat og kommune som nævnt udskrives med ensartede procenter, sålænge den samlede indtægt er under ca. 18 000 kr. Derved opnås, at indkomststigninger hos et meget stort antal skatteydere altid vil blive beskattet med en fast procent, nemlig 17 pct. statsskat + den pågældende kommuneskatteprocent, og at beskatningen af indtægtsstigninger for det første skatteår bliver en del lavere end efter de gældende regler, navnlig for samlede indtægter mellem ca. 9 000 kr. og ca. 18 000 kr.

Der er selvfølgelig rent teknisk intet til hinder for at gennemføre en lignende beskatning med faste procenter og faste skattefri fradrag af samlede indtægter under ca. 18 000 kr., selv om det ubegrænsede skattefradrag bevares. Skal indkomstskatterne til stat og kommune for samlede indtægter under ca. 18 000 kr. udskrives med faste procenter af den del af de skattepligtige indkomster, der overstiger visse faste skattefri fradrag, vil det ikke være muligt at fastsætte beskatningsprocenterne og fradragene således, at den samlede indkomstskat på disse indkomstrin kommer til at svare til de gældende skattebeløb. Hvis man forudsætter, at den samlede indkomstskat af indtægter under omkring 10 000 kr. ikke skal være væsentlig højere end efter de gældende regler, må de skattefri fradrag fastsættes så højt, at visse lavere indkomster, der efter de gældende regler pålignes indkomstskat, helt fritages for at svare indkomstskat, medens de laveste indkomster, der i givet fald pålignes indkomstskat, samtidig får relativt store skattenedsættelser. Endvidere vil det være nødvendigt at fastsætte de faste beskatningsprocenter så lavt, at de samlede indtægter fra omkring 12 000 kr. og op til ca. 17—18 000 kr. pålignes noget lavere indkomstskat end efter de gældende regler. For samlede indtægter fra ca. 17—18 000 kr. til omkring 25 000 kr. vil der antagelig også blive tale om visse skattenedsættelser, medmindre den progressive tillægsskat til staten på disse indtægtstrin beregnes med meget højere

satser. Derimod vil det være muligt at udforme udskrivningsreglerne således, at samlede indtægter over ca. 25 000 kr. pålignes omtrent samme indkomstskat som efter de gældende regler.

De nævnte skattenedsættelser på visse indkomstrin under ca. 25 000 kr. vil medføre ret betydelige indtægstab for stat og kommune. Hvis ændringerne i indkomst- og formuebeskatningen som forudsat ved udarbejdelsen af de forelagte lovforslag økonomisk skal hvile i sig selv, må der imidlertid tilvejebringes dækning herfor, og i så fald kan man næppe undgå enten at forhøje beskatningen af indtægter under ca. 10 000 kr. eller at forhøje de i forvejen meget høje satser, der anvendes ved beskatningen af indkomster over ca. 25 000 kr.

Den omtalte opdeling af statsskatten i en almindelig indkomstskat, der udskrives med en ensartet procent, og en progressiv tillægsskat åbner rent teknisk mulighed for kun at gøre den ene af skatterne fradragsberettiget ved indkomstopgørelsen. En sådan begrænsning af skattefradraget vil dog næppe være særlig hensigtsmæssig. Hvis fradraget for den almindelige statsskat skal bortfalde, således at skattefradraget kun omfatter den progressive tillægsskat til staten samt kommuneskatten, vil virkningen heraf i praksis blive omtrent den samme, som hvis det ubegrænsede skattefradrag bibeholdes. Skattefradraget for de største indtægter vil nemlig i så fald udgøre op til 80 pct. af den samlede indkomstskat. Begrænser man derimod skattefradraget til den almindelige indkomstskat til staten, vil resultatet blive omtrent det samme, som hvis fradraget for hele statsindkomstskatten bortfaldt, blot med den forsel, at satserne og dermed beskatningen af indtægtsforøgelse ville blive lidt højere, end hvis fradraget begrænsedes til kommuneskatten.

I det foregående er redegjort for, hvorledes det ubegrænsede skattefradrag påvirker beskatningens fordeling på indkomster af forskellige størrelser i de enkelte år for en række forskellige indkomstforløb. Derimod er visse mere tekniske fordele ved at afskaffe eller begrænse skattefradraget ikke omtalt. Det må dog i denne forbindelse nævnes, at mulighederne for at gå over til at opkræve skat af de løbende indtægter (kildeskat) vil blive væsentligt forøget, såfremt de foreslåede bestemmelser om begrænsning af skattefradraget til den almindelige kommunale indkomstskat og om anvendelse af faste procenter og fradrag ved skatteberegningen for et meget betydeligt antal skatteydere gennemføres.